

ipaod-chicche ar fiait so agus i' n-oibriche mise, ma's seadh
 ar fior so, co mi! ciode mi! cia as thainig mi! caite am
 eill mi dol!—is ceisdean gearr iad so, ach se bith-bhuantachd,
 in fuasgladh gu b'iomlan; cia dor an radh a labhradh le
 ar o'shean “ta eolas againn ann an cuid,”—agus a rithist,
 I C H E. na sinn a' faicainn san am so an dorcha tra ghloine.” Nis
 fios agadsa gum bheil thu fein ann, gur pearsa thu ta eadar
 am so ann spallaichte o'gach pearsa eile ta g'imea chd air a chruinne,
 ean a thagh i'm beil ann, ad'chruth Tuasal fein cumhachdan padurrach
 ag'n'eil mi tois buaidheanan intinn a bhuineas dhuitse amhaín, ta thu
 each leam, ceinn gum bheil reusan air a bhuiileachadh ort gu dealachadh
 dhuibhse agair eadar an ni tha agus an ni nach eil, an ni ta fior uath
 radh nach bu nitia cealgach, toirt co-dhunadh o firinn na ciall-radh, o
 an so ta e sidh, grunnd na mathair-aobhair sam bith ta deanta na air a
 bealrteach, eih—Nis mar eil thu dall da ritadh feumaidh tu bhi saicinn
 oinne searbham bheib da bheithe air cuir ri cheile ann an aon pearsa,
 n leam briath p agus spiorad, aon ta faicsinneach agus aon neo-shaics
 d-horuinn, is each, aon ta fulangach agus aon ta gniomhach, as urrainn
 ormachadh agus inne shairachadh agus alaimhseachadh, achi car son ta 'n
 n cuairt do gaoil air a seoladh agus an lamh air a gluasad! do bhrigh ta
 l tamh. Sgrag radh gum bheil an toil, aon do bheusan ughdair riagh-
 agus a run. Tha chorpa gan stiuradb, agus ta gach gluasad ta gnathaichte
 fa-chomhair measg muintirr air a an co-eigneachadh leis a chumhachd a
 a mheudachadh.—Tha mi 'n duil gun ceadasach thu na thubhairt mi agus
 e ta moran a caraich ihu e na t'intinn fein, gus an cuir thu ris gach
 n; san airdein seumail ta mise sagail air chul. Ach a bharr air so ta
 noileadh ann agadsa gum bheil moran do nithe eile anns a chruitheachd,
 e daonnachd, each, thu, fein. Cha 'n aithne dhuinne leithid a ni agus
 arist fois seomachd gun gobhar sam blith, ian tulgse, clisgeadh roimh
 gach iongan chd mar so; se aon do na priomh leasanan a ta ro lam—
 ordach am muilleir gu bhi aine a dhi-chuimhneachadh. I d'fhoinsí an oifidh
 ch mar an ceudainn d'fhoinsí, idig a níos uada o os tuideal an a—d'fhoinsí is ói
 am fear beach a sinn saicinn an laetha leanmbuina an oidhche, san
 hair a th'ann, aiche, an laetha trathairib dol an deigh trathairib ann an
 e bladh a th'ainm cuin a thoiseach iad so agus conta gan cumail cho